

Мечката ся радвала че ще ги изяде,
Пезнаяла че баба неще да ги даде,
Тѣй излъгала баба тази мечка,
Ушъ за по голѣмѣ плячкѣ,
Мечката отишла изъ горѣтъ,
И онази баба дърта,
Като ся поозъртва,
Слязва че като търтва,
Тичала се бързишката,
Отишла си тичишката,
Отишла си пакъ у тяхъ,
Сварила за момиченцата ошафъ,
Наели ся тогасъ и двѣникитѣ,
На баба си отъ дренкитѣ,
Баба обадила тогасъ на Мекушка,
Казала и на Твардушка,
Имената имъ тѣй наричала,
Защото ги много обичала,
Казала че мечката ще ищи да ги яде,
Но баба имъ неще да ги даде,
Тѣ тугисъ двѣтѣ ся сговорили,
Вратата добръ затворили,
Съ губерката яко подирѣли,
Иглата за ключарка наврѣли,
Тогисъ си меко послали,
Лѣгнали сладко заспали,
Прѣзъ нощъта мечката за тропала,
На вратата за хлопала,
Искала отъ баба да ѣ даде,
Момиченцата да ги изяде,